

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Províncies un mes . . . 0'25 Ptas.
Estranjé un any . . . 6'00 "
Número corrent . . . 5 cents
No retornám ets originals.

Direcció y Redacció: Arabí 6-pral.
Buzón: C. Rosselló, Cort.—Kiosko

Directó: ES MASCLE ROS

SETMANARI BILINGÜE INIMICH DE SES PENES Y AMICH D'ES BON HUMÓ

Anuncis a n'es «FOCH Y FUM»
(Per setmanes y amb variació)
Plana entera (prosa o vers). 100 Ptas.
id. mitja 60 "
id. quarta part 55 "
Versos de 10 retxes. («decima») "
id. 5 id. (quintilla). 1 "
Amb prosa cinca centims per paraula.

(Tirada: 3500 exemplars)

ATENCIÓ SOQUISUMEROS

La setmana qui vé, vos na duréu un CHASCO mes grós que no vos pensáu. Treuréu un número doble com no n'heuréu vist cap may de tan original, No vos volém explicá es motiu ni desitjám tampoch que heu endevinéu. ¿No es cert que amb sa variació está es gust? Idó bé, variarém de tamañy, de texto, y... de tot, en fin, el vos recomanám ja que Es Mascle Ros está dispóst a fé una MASCLERROSSADA de ses seues, y no importa dirvós res més.

Si es Corresponsals volen aumentá es paquet, que avisin.

PIÓP, PIÓP, PIÓP

Blu, blu, blu, blu, blu, blu, blu.....

Já sent oló de Nadal y sols pensari m'espánta. Escolt s'endiót que fort canta, y no es a n'es meu corral, aqüestá época grippal de menjárné m'ha privat, però hen vetj un d'estufat y que el sent a tots moments.... ¡Es la fama d'es valents S'ENDIÓT D'ES MEU VAHINAT!

Devant ses polles s'estufa pues li agrada sa carn tenre. Vent que no pot ja esé jenre es pobre ENDIÓT s'escarrúfa, però amb ses áles etzúfa s'animalei resigant que abaix d'ell está acotat y reb cops de bec violents.... ¡Es la fama d'es calents S'ENDIÓT D'ES MEU VAHINAT!

Molts diuen que menja fáves, altres que menja segó, hasta li agrada es torró y qui vol posarli tráves, les pássa negres o bláves fa que ell es molt potentat, es seu bec fa faredad y el cláya a n'ets etsijents.... ¡Es la fama d'es dolents S'ENDIÓT D'ES MEU VAHINAT!

Cap com ell s'hen ha vist may ja que es de rássa pajesa. S'estúfa y no te peresa per fe de mascle es trebáy, es fogué, y ¡que caráy! es un animal dotat de forsa y autoridad que mal fa y ses mans sa tórca.... ¡Es la fama de Mallorca S'ENDIÓT D'ES MEU VAHINAT!

ES MASCLE ROS.

Rigurosament histórich

En Tomeu Defensiu festetja na Concha sa fia d'es chicolaté, aquella tan amiga de D. Ramón s'america amb el cual va a fé voltés per fora-porta bajo la luz de la luna.

Cualca cosa li pása a na Concha, pues que escúp molt, (males llengos diuen que fumá un puro per curar-sé es mal de caixal.)

D. Ramón ja va aná s'altre día amb en Defensiu a

«Can Tortella» y li triá un florét de mobles que segóns diu és es regalo de boda.

Sa mare de na Concha no havia fet may tant de cás a n'en Tomeu com actualment, tant es axí, que disapte passat plovia a borbotones y li digué:

—Avuy no vajes a cateua amb aquesta aigada que cau; soparás amb noltros y dormirás aquí.

En Tomeu aceptá con mil amores, però despues d'havé sopat, el cercaven y no el porien trobá p'enllóch.

D'es cap de mitje hora, y cuant s'aigada era mes forta, sa presentá en Tomeu remuy com un pop.

—¿Y d'hont vens tant xop?

—De camena.

—¿No t'he dit jo que no hey anases y quedaries a sopá y dormí aquí?

—Si, pero com que hey havia temps per tot, he arribat fins a canostra a avisá que anit quedaré aquí porque plou y no duch paraigo.

—Peró y si vas tot remuy.

—Heu he fet porque mumare no pasás ansi.

¡Pobre Tomeu! ¡Quin bujili que ármen per enganxarté! ¡Molt antes de casarté serás pare de famili!

¡Hey ha homos que neixen amb sort!

CAP VERJO.

D'interés jeneral

LA ONZA DE ORO

Robes fortes y cosides que sien de duració y amb jénero superió que n'hi háje per totes midés, criades, cuineres o dides y altres que en necesitau y que vestí desitjau económich y amb decoro, sols a LA ONZA DE ORO heu trobaréu si hey anáu.

Plaza Palou y Coll

Conflicta sabataril inquero

Desde dimars, hey ha vaga en motiu de sarta desavenens aguda. (que per sert es de poca monta) entre s'Industrial D. Bartomeu Payeras y los trabajadós de la seva important industria sabateril.

¡Llástima de temps que en circunstancias actuales sa perd!

Es de esperá que a la brevedad suavisin espere-sas y venga una solusió.

Segóns manifestasións, es conflictica vé porque los va esé canviat s'horari de entrada y sortida a n'es tallé lo que no va eser d'el agrado de los trabajadós.

Degúd a tal estad de cosas, sa vida Inquera ha esperimentat aquests dies una anormalidad manifestita; no sa veu aquell bullisi a ses horas d'entrada y sortida d'es tallé, tamqoch sa sent es sonido de sa SIRENA anunsidora de marxa y paro; lo que sí abundan comisións de los dos bandos y altres que pasificament sa interesan per una solusió satisfactori, a les quals desitj rapidés y asert, ¿Com acabará?

Sa insisteix en que Diumenje va está tot a punt de resoldre; segóns sa diu, los Patronos, sedian de moment es-deu per cent demunt los preus actuals y los obrés, sa conformaven en so mateix salari d'antes y que los fos rebaixada una hora (es a dí es deu per cent) y los Patronos de moment no están dispóst a complaure.

¡Llástima de temps perdut! Lo sensible es veure en peu, conflictica de tal naturalesa; nostros carrés y plases per tot arréu ronda sa Guardia Civil y vagan los sabatés, per sa sensilla rávó de no havé estat posible una inteligensi Diumenje, cuant sa conformaven los obrés amb un de los dos plats que demanaven, y los seús Patronos volien sedirlos un plat (esent un y altre de pareguda nutrisió) però no es que aquells volían.

Los Patronos fundan la seva actitud, demanant temps per estudiá y resoldra y los obrés insisteixan

en que esent tan aptos com es damés sabatés, son acreedós de disfrutá de iguals condicións. Segueixen ses consultas y procuraré adquirí datos.

LLORENS BELTRÁN, Barbó.

Almacenes Santa Eulari

Sa tenda de mes tirada, que te es preus mes moderats, jéneros garantisats própís per sa temporada, ven roba molt reforsada, fa trajes amb bona hechura que cauen una pintura y sa jent treuen d'apuros.... Figuraúvós ¡per 10 duros!! ¿Que no es sa gran baratura?

Bauzá y Torres

Colón y Perejil

ESTELLICONS

De Manacó

Hem rebuts dos articles, un firmat p'en Mitja-Botá y un d'en Vara. Tots dos tracten de lo mateix o sia es meeting de diumenje pasat a n'es Teatro Nove-dads.

No hen publicám cap d'es dos per no deixarné cap de falló, pues amb concret, ambos dicen que ets oradós foren molt aportúns amb sa seua elocuent oratoria y que seberen despertá s'esperit revolucionari a n'es progresius manacoríns que amb gran número hey asistiren.

Celebrám es triunfo d'es progrés que mos brinda una nueva era que s'alluñya molt d'es temps llanut cuant en Revenjoli duya ses corretjades.

Gracies també per separat, a n'en Vara per ses halagüenas frases que dedica a n'Es Mascle Ros amb motiu d'es gran éxit obtengut amb so «Tenorio Mallorquí».

De La Soledad

Avuy encare impera es favoritisme y mostra d'axó heu es que aquí tenim un mestre d'escóla que NO MOS SERVEIX y per mes que mos hi hem empeñats amb forma legal presentant sa protesta firmada per un gran apléc de firmants páres de familia, aquest CAPARRUT mestre d'escóla que está aferrat fort a ses elebites políticas segueix a La Soledad, solo, sin discipulos y cobrando integro el sueldo.

¡Encare troben que s'Estat no te sangoneras suficientes que xupen d'es presupost y volen añadir aquest seño mestre a n'el cual noltros amb sobrat motiu no volém confiá s'educació d'es nostros fiys per que el considerám incapacitat?

Ha pagat es plats romputs es mestret Toni Cal-dós el cual per mes que no tenga es títol de mestre, per lo menos te vergoña y educació que es lo indispensable per s'enseñansa de sa jent menuda.

Por mas fuerte que se agarre el pulpo, si no el mos desferren, noltros prometém jirarli sa capulla.

Fort, curios y barato

Aquells que en ploure van xops y s'están róda qui róda, demostren que son uns drops pues que es sastre Cantallops fa trajes d'última moda.

P. Toni Maura

P. Conillas

Atenció

Amb atent B. L. M., de D. Francisco Gomila Vadel, Alcalde de Manacó, hem rebut sa relació d'ingresos y pagos amb s'época grippal, per lo que sentim no dispondre d'espay suficiente per publicá íntegra dita relació, pero per sa claridad y especificació d'es números, sa comprén facilmente que no hey hagué ro-batorium, cosa extraña amb asuntos administratius.

Felicitám de bon de veres a n'el Sr. Gomila, desitjant que tenga molts d'imitadós, per mes que axó sia desitjá un imposible.

Reclams

Feim present a s'autó de s'article «Mancorinades» que tracta d'aquella *hembra palmesana*, d'es pretendents, es Carboné que feya llum y demés ensiam, que sa fase càrrec de que a n'es Foch y Fum el lletjeixen *membres de «La Lliga d'el Bon Mot»* y cuant aquests *membres* lletjirien axó, segurament s'alsarién, jno s'havían d'alsá aquests *membres*.... contra noltros!

Conquistador 38-2.º

¡Bosseres! ¡Desxondiuvós!

¡Ale; no tenguéu peresa y a sa guya tiráu cóssets. S'atlotá que fassa bósses y amb so trebay sia entesa, pot aná a SA MAHONESA qui trebay li donará y d'ella no es queixerá si fent feina es fret s'espássa pues es trebay que li fásse a bon preu l'hey pagará.»

Conquistador 38-2.º

Lluchmajor por dentro

El fariseismo abunda por aquí que es una vergüenza. Y lo peor del caso es que para propalar sus falsedades se hayan escudado con el simpático y popular Foch y Fum. Esto nos tiene verdaderamente desazonados.

Ayer fueron dos bellas señoritas de la buena sociedad, las víctimas de esa canalla inmunda. Y todo (es creencia nuestra) por no haberles hecho boca las pobrecillas. ¡Que asco! ¡Que ruindad! ¡Que perfidia!

Hoy ha tocado la china a cierta señora chilena sin otra razón para ello (sigamos con nuestras suposiciones) que su condición de forastera; que es como si dijéramos por ganas de molestar al sursum corda. Contiene tal cúmulo de embustes y falsedades este suelto libelo de marras, aparecido en el pasado número de Foch y Fum que al leerlo se tuvieron de rojo jazmin nuestras mejillas y nos sentimos profundamente indignados contra el impostor o impostores tales.

Para que tuvieran mas autoridad y solidez nuestras aseveraciones, y no levantar al estilo de muchos castillos sobre arena, pasamos por el sacrificio de intervenir a *Madó Grina* sobre el particular, negándonos rotundamente y presa de gran emoción, cuantas afirmaciones aparecían con ella relacionadas en el suelto que nos ocupa, calificándolas de gratuitas y onerosas.

Despues de visto los resultados de esta investigación, nos robustecemos mas y mas en la creencia de que si nada hay de cierto en todo el suelto, es la ruindad y mala fe de su autor. Y a que pruebe lo contrario le invitamos dando la cara al Sol; ya que nosotros en justa reciprocidad estamos dispuestos a no ocultar la nuestra; pues por algo somos mayor de edad y exhibimos cédula personal.

En *jerret de S'Arenal* tiene la palabra.

Alonso Quijada.

Plassa de Sant Antoni N.º 8

PINTO

¿Que deis? ¿En Bartomeu Gay? Si acás el necesitáu per fervós cualca trebay que llúhi just un miray sa direccio aprofitáu

PINTO

De Buñola (Albañilería)

Per fi es picapedrés d'aquest poble han vist que es jornal máxim de tres pesetes es una friolera. Segóns rumors si no los aumenten es 15 per 100 volen tirar ses eines. Dimecres s'havien de reuni en sos patrons; no porém dí que heurá estat, però trobám que axí com están ses subsistencis es molt de justici que se los atengui. Hem sentit un patró que deya que en, care goñaven massa per sa feina que feian: dimecres idó, si li volen, podrá dí lo que li aparesqui (si es capás de explicarsé) y si tal cosa troba, que proposi *tant per hora o ses horas que marca sa lley... y verá lo que es bueno.* ¡¡Animo joves, y demanáu, mentres sapigueu qué!! Si no vos consedeixan sa petició, feis clots, caváu, estelláu.... cualsevol cosa encare goñareu més.

Mesfisto y homacuerdo.

Espires Lluchmajoreres

Sa tracta d'avisá a un *Roque Petite*, mascle per mes señas, té tres fillets y encare que crescutets, son un poch torpes, com tots sabém.

A n'es primé, s'hompare el volía casá amb una pubila y heu conseguí, però gracias a n'el Dimoni, a

n'es poch dies va deixá d'esé pubila. Tant a n'es fiy com a s'hompare es tir los sorti per sa culata.

(Passá aquestas cosas tenguent un técnic en casa!)

No per aixó han perdut es coratje y com heu demostra s'hompare es en sos negocis que está preparant a n'es seu fiy derré; però aquestos negocis li tornen aná torts y els hi fan aná un estudiant *Madrieno* en sa primera pubila, y un que no es estudiant però es Maideu en sa segona pubila.

Si D. Toni de ses *Pubiles* no deixa de puñi, noltros desde aquest periódich li ferém mostrá es *cu...tis*.

Compañía Reformista.

¡Y regalen bona propina!

Fonda Perú

—He pegat una panxada que tench pó de rebentá.
—¿Que no ta saps subjectá?
—¡Homo de Deu! Cuant m'agrada una racció presentada amb so sistema adecuát, no mir amb so menjá un plat.
—Diguesmé. ¿Y hont menjes tu?
—A sa Fonda d'el Perú que es sa milló de Ciutat.

Juan Sansó

Radlograma Inquero

Los obrés culpan a D. Juan Gelabert concejal maurista... y ses obreras secundant aquells, presenten síntomas d'enteresa, per cuyo motiu son molt felicitades.

Agencia Barbónica.

NOTA: Per accés d'original hem hagut de retirá sa reseña de s'Ajuntament, amb la cual es *Barbó* donava sa gran pellisa a n'es concejaletxos que prefeixen jugá y perdre es temps a dins es Club, que acudí a ses sessions per atopellá y aprofitá es donatiu de D. Domingo Alsina, que ¡qui sap! si ells serán es primés que s'hen heurán de serví si s'aprofita sa cantidad amb un Hospital.

D'Inça

Aclarasió.—Enterat minusiosament de ses causes que motivaren es rose y disidensi de los fabricants de gaseosas Miret-Capellá, dona per resultat que los qui la motivaren no foran los propietarios si bé cuestió de dependents y aquells cuidaren de posari remey y es Sifon cangeat.

Mes val axí.

Xifon.

¡Nit mos hi veurém

Gambrinus

Per cerveza acreditada a Gambrinus heu d'aná hont habita jent honrada y hont sempre hey ha encarnisada *lucha* amb partits de billá.

Can Jordi

De Muro

Com vos deya que aquesta setmana será lo milló y es que es Misatje no vol está mes llogat a n'aquella casa de sa Plassa de Sant Martí y heu proposa a un altre (que per sert es Poblé) y vos dich que aquest estornell vol volá molt amunt y axí com ma vol posá un morral y una gáfa, li dich que jo li tayeré ses ales y no volará tan amunt aquest estornell sense plomes (A. R.) de Muro.

Esper csntestació,

Un colom voladó.

Reclám

Victoria 18

¡Carabineros! ¡Corréu voltros que sovint viatjau y desesperats cercáu ajencia, la trobaréu y economichs pagaréu es transports y ets embalatjes que expedeix amb grans ventatjes s'ajencia La Universal y a n'es Moll tendréu puntual ben servits ets equipatjes.

Victoria 18

De Binlsalem (Cuento)

¡Y saps qu'en tench de pó! Are fá mes de vint anys que jo tenía un mul, un áse y un cá de bou. Com es molt natural teniem partit en iso menescal y pagavem dos duros cada dotze mesos. En Llorens es meu vahinat ma comprá s'ase dins es mes d'Octubre y vatj pasá un ofici a n'es menescal en sa direccio que deya sa derrera papeleta que el vía pagat.

Acabám s'añy y tot present y alegre, vé es menescal a cobrar dos duros d'es partit. ¡Que vol di; com estám, jo y vos! ¿que no sabéu lo que vos vatj fé a sebra? Y en voleu de renou y saragate, que se jo lo que va xerrá aquell homonet de Deu. Crit en Llorens per fé un arreglo, y li explicám es cás y éll va trobá que jo havia de pagá dos duros y en Llorens un. ¡Y encare n'hi há que diuen que hem tengut menescals torpes!

¡Saps qu'en tench de pó Llorens!

Un mercadé.

¿Que anám a n'es cine? ¡¡Aném!!

Cine

De cada día es pitjó sa jent que hey va y colabora ja que es es CINE milló mes clá y mes instructó esque es fá a «LA PROTECTORA»

Cine

Teatros

PRINCIPAL: *Catalá*, bona famella; *Torner*, actó de pipella y amb conjunt sa compañia lo milló d'avuy en día.

LÍRICH: *La Bilbainita*, en ballá, sa febra mos fé pujá y n'*Emilia* amb sos couplets a n'es veis fé olvidá es nets.

BALEAR: Titeres de lo milló y en *Ribas* úmple es serró.

P'es demés COL-I-SEOS cine.

Viva sa normalidad d'Arta

Ja s'han uberts es teatros y centros y tot queda a n'es seu puesto. Comensen ses velades familiars, concurrít sa veu es cine, y a n'es Centro de Can Toni Mas, una velada organizada p'es seus socios d'éxit incalculable.

A las penas puñaladas.

A cap reunió hem vist cap client d'es menescal. ¿Será que es vespres dona conferencias burricals a sa seua clientela? Mos n'enterarém, a fi de descubrí per que era que tant s'oposava a que s'obrisen es teatros.

Dilluns a n'es carré de ses Parres, un sainete de riure per varies dones que no es sa primera vegada.

Sería ben hora que s'Alcalde s'hen cuidás procurant doná seña de vida.

Si no heu creis vos enganáu

Colón 68

N'Estrellas fa un trebay que ningú may s'ha queixat, ja que no el veis esquinat ni que descosit badáy. Ningú s'hi ha presentat may a protestá es material puesto que no te rival sa feina que allá es despatxa y no es éll cap *poca-alatxa* que vos estás un real.

Colón 68

Per un verjo de s'Arracó

Es disapte de les Verjes, ferem ses acostumades serenates.

Despues de ferlés a ses tamellas, pensarem que també hey havia un mascle verjo pues segóns díu sa jent, es *hermafrodito* (mitj mascle y mitj famella) y per que no sa queixás, també li férem música.

Heu ha pres molt malament, però a noltros mos fa poch asunto.

Fadrines, si aquest vos vol per casa, estau alerta que es éll sé per cosa certa un pastó sense fobiol.

Un mascle cumplit.

De casa nostra

Segóns mos conten, en dita casa, o sia sa mes gran de aquesta Ciutat, habita un jovenet anomenat Juan, cuyo nom y señas coincideixen casi per complet en sos habits y costums, pues cansat de creurersé pendre es pel a n'es seus compaiys, ha romás sense llana degut a un desafio de bicicleta en el cual sa quedá postergat p'en Tomás !en mes d'una mitad y avuy arrepentit d'aquell fet sa dedica a sa vida teatral, noltros que sabém no prosperará en so nou intent, pues el *considerám com sa fullaca* que cau arrestrada per sa terra segóns es vent, l'hi aconseyam com a bons amichs, sa retir a sa vida privada.

Teatro Principal «La Puebla»

Disapte y Diumenje «Juan José» y «Cenorio Mallorquí.»

Tipo-Lit. Vda. G. Ordinas-S. Miguel, 114 y 120